

Λήθης αντίδοτο στη μνήμη του Μακαριστού Μητροπολίτη Κίτρους κυρού Αγαθονίκου - Του Αρχιμανδρίτη Βαρνάβα Λεοντιάδη

/ Γνώμες

Συμπληρώθηκαν έξι μήνες από την εκδημία του μακαριστού Γέροντά μας, Μητροπολίτη πρ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κυρού Αγαθονίκου (Φατούρου). Είναι γεγονός πως όλοι εμείς που κατοικούμε στην όμορφη γη της Πιερίας, είχαμε την ευλογία από τον Άγιο Θεό, να ποιμάνουν τις άλλοτε Επισκοπές Κίτρους, Πλαταμώνος, Πέτρας και Δίου, καθώς και από την απελευθέρωση και εντεύθεν την Ιερά [Μητρόπολη Κίτρους](#), Κατερίνης και Πλαταμώνος, Ιεράρχες που τούς χαρακτήριζε η αυτόβουλη πλήρης αφιέρωσή τους στον Θεό και η ολόθυμη αγάπη για το ποίμνιό τους και για τον τρόπο της αρχιερατικής τους διακονίας. Ο καθένας άφησε το αποτύπωμά του, συνεισφέροντας τα μέγιστα στην τοπική Εκκλησία αλλά στην κοινωνία της Πιερίας. Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

- Του Αρχιμανδρίτη Βαρνάβα Λεοντιάδη, Πρωτοσυγκέλλου Ιεράς Μητροπόλεως

Κίτρους

Είναι νωπή στις καρδιές όλων μας, η χαρισματική μορφή του πολυσεβάστου Γέροντός μας κυρού Αγαθονίκου και ας είχαν παρέλθει περίπου 12 έτη, που η δοκιμασία της σκληρής ασθένειάς του, τού στέρησε την ενεργό συμμετοχή στη ζωή της τοπικής μας Εκκλησίας και της εν γένει κοινωνικής ζωής.

Όλοι μας γευθήκαμε τους εύχymους καρπούς της αγαπώσης καρδιάς του, ζεσταθήκαμε στην πατρική του αγκαλιά, ωφεληθήκαμε από τις Αρχιερατικές του ευλογίες, βιώσαμε την συγχωρητικότητα του, την παροιμιώδη ευγένειά του, την παραδειγματική απλότητά του, την απροϋπόθετη ανεξικακία του και τα τόσα άλλα σπάνια χαρίσματα με τα οποία πλουσιοπάροχα τον προίκισε ο Άγιος Θεός. Αισθανθήκαμε την συμπαράστασή του στις δύσκολες ώρες της ζωής μας, αλλά και την αυτοπρόσωπη παρουσία του και την έκδηλη χαρά του, στις προσωπικές και οικογενειακές χαρές μας. Πατέρας, εξάλλου, εκείνος πώς μπορούσε να λείπει από τις χαρές και τις λύπες του ποιμνίου του; Έλεγε πολλές φορές χαρακτηριστικά, όταν εμείς οι νεότεροι του παραπονιόμαστε για το γεμάτο υποχρεώσεις πρόγραμμά του: «ακούστε παιδιά, είναι ιερή υποχρέωσή μου να βρίσκομαι κοντά στο ποίμνιό μου, εξάλλου δεν έχω άλλα χαρίσματα, αυτό να δει επιθυμώ ο Θεός, ότι ήμουν κοντά στα παιδιά Του και στις χαρές και στις λύπες τους».

Είχε ως αγνός άνθρωπος του Θεού το χάρισμα από τον Δημιουργό μας, να αγαπά ανεξαιρέτως όλους τους ανθρώπους. Ακόμη και αυτούς που τον πίκραιναν και να τους μνημονεύει τόσο στην καθημερινή του προσευχή στο κομποσχοίνι του, εκεί στο απλό και ταπεινό κελάκι του στο Επισκοπείο, όσο και στις τακτικότερες Θείες Λειτουργίες.

Ήταν ο Επίσκοπος που γνώριζε χιλιάδες από τα παιδιά του με το όνομα τους γνώριζε για την οικογένειά τους, με τι ασχολούνται κ.ο.κ. Όσο παράξενο κι αν ακούγεται αυτό, ομολογώ ότι όλοι τον θαυμάζαμε που χαιρετούσε τους ανθρώπους με το όνομά τους, όχι μόνο στους Ναούς της Μητροπόλεως μας, αλλά και στις εξόδους του στον κεντρικό πεζόδρομο της πόλης και όπου βρισκόταν. Με ειλικρινές ενδιαφέρον ρωτούσε και για τα μέλη της οικογένειάς καθενός, έχοντας πάντοτε ένα καλό και εποικοδομητικό λόγο, μια πολύτιμη πατρική συμβουλή για όλους.

Όλοι ενθυμούμεθα την κατανυκτική τέλεση των Ιερών Ακολουθιών στις οποίες προεξήρχε. Αγαπούσε τη Θεία Λειτουργία. Ήταν, πραγματικά, το κέντρο της ζωής του. Το σημείο της αναφοράς του. Ήθελε όλα να τελούνται ευσχημόνως και κατά τάξιν. Ακόμη αντηχεί στ' αυτιά μας ο μελωδικότατος τρόπος με τον οποίο απέδιδε τους ύμνους κατά τις χοροστασίες του και ιδιαίτερα τα “Προκείμενα” στους Κατανυκτικούς Εσπερινούς της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Ήταν ένας υπέροχος, μοναδικός λειτουργός.

Συγκινητική και διδάσκουσα υπήρξε η αγάπη του για τη νεότητα. Πολλά παιδιά βάπτισε, προσωπικά παρακολούθησε την πρόοδο τους και αργότερα ευλόγησε τους γάμους τους. Ο πηγαίος σεβασμός που υπήρχε για το πρόσωπό του στην Πιερία, πέρασε και καλλιεργήθηκε από γενιά σε γενιά. Έτσι δικαιολογείται και η αθρόα και συγκινητική παρουσία τόσων νέων ανθρώπων, που πολλοί εξ αυτών δεν τον είχαν γνωρίσει προσωπικά, λόγω της πολυετούς ασθενείας του, τόσο κατά το τριήμερο του λαϊκού προσκυνήματος του λειψάνου του όσο και κατά την ημέρα τελέσεως της Εξοδίου Ακολουθίας.

Έγινε η καλή αιτία πολλοί νέοι άνθρωποι να εμπνευστούν και να ακολουθήσουν τη χριστιανική ζωή και αρκετοί να ιερωθούν ή να γίνουν μοναχοί. Δεν είναι τυχαίο ότι όσοι κληρικοί συνεργάστηκαν μαζί του κατά τη διάρκεια της ιερατικής και αρχιερατικής του ζωής, έχουν να ομολογήσουν ότι επρόκειτο για έναν υπέροχο κληρικό με φόβο Θεού αλλά και με πατρική αγάπη. Η πολυάριθμη συμμετοχή αρχιερέων στην εξόδιο Ακολουθία και γενικά στις επιμνημόσυνες Ακολουθίες για την ανάπαυση της ψυχής του, καταμαρτυρούν τον σεβασμό και την εκτίμηση στο πρόσωπό του από το σώμα της Ιεραρχίας μας.

Ο Μητροπολίτης Κίτρους κυρός Αγαθόνικος αγάπησε και αφιερώθηκε απόλυτα στο ποίμνιό του και στο εκκλησιαστικό έργο. Έκανε πράξη αυτό που κατέθεσε ενώπιον Θεού και ανθρώπων κατά την ημέρα της Ενθρόνισής του: «Η διακονία μου, θα είναι η διακονία της αγάπης μέσα στην Κοινωνία» και έτσι αυθόρμητα και προϋπόθετα αγάπησε και πολύ αγαπήθηκε από το ποίμνιό του.

Η δοκιμασία της ασθενείας, τού χάρισε το δώρο της Ιώβειας υπομονής. Ακόμη και τις πιο δύσκολες ώρες της δοκιμασίας μου έλεγε: «παιδί έχε εμπιστοσύνη στο Θεό. Δεν θα μας αφήσει ο Θεός. Προσπάθησε για το καλύτερο. Πήγαινε παντού, στείλε και τους Ιεροκήρυκες, να μην λείπει η παρουσία της Εκκλησίας από τη ζωή των χριστιανών μας, τώρα που είμαι στην κατάσταση αυτή».

Η ασθένεια εξελίχθηκε ταχύτατα και δυστυχώς δεν πρόλαβε να υποβάλει εγκαίρως την παραίτησή του προς την Ιερά Σύνοδο, έτσι ώστε να “ελευθερωθεί” και να “ελευθερώσει”. Ποτέ δεν είχε “δέσει” το εαυτό του με την οποιαδήποτε μορφή εξουσίας. Την αρχιερωσύνη την αντιλαμβανόταν και την βίωνε ως θυσία και ύψιστη εκκλησιαστική διακονία. Απολάμβανε μόνο τους πνευματικούς καρπούς, αυτού του έργου, δοξολογώντας τον Τριαδικό Θεό, στην πρόνοια του Οποίου απέδιδε τα πάντα.

Ολοκληρώνοντας αυτό το ολιγόγραφο σημείωμα στη μνήμη του μακαριστού

Γέροντά μας κ. Αγαθονίκου, μέσα στο πέλαγος των συγκινήσεων, θα ήταν, όντως, παράληψη, έστω κι αν ο ίδιος δεν το επιθυμεί, να μην αναφερθούμε στην ευγένεια και την ποικιλότητα συμπαράσταση που επέδειξε ο Ποιμενάρχης μας κ. Γεώργιος στο γήρας και την ασθένεια του προκατόχου του. Ο Γέροντας αν είχε τη δυνατότητα να εκφρασθεί, θα τού φιλούσε τα χέρια για την όλη συμπεριφορά του, η οποία υπήρξε υποδειγματική και άκρως συγκινητική. Ο Θεός να τού αντιπροσφέρει πλούσια την ευλογία Του, για όσα έπραξε για τον Γέροντά μας και άμεσο προκάτοχό του.

Ο άλλοτε Άγγελος της τοπικής μας Εκκλησίας ήδη ευρίσκεται στους Ουρανούς. Η έκφραση της αγάπης του ποιμνίου έκδηλη. Το βλέπεις καθημερινά στο Κοιμητήριο του Αγίου Λαζάρου, όπου συναντάς ανθρώπους κάθε ηλικίας να ανάβουν το κεράκι τους στον απλό τάφο του. Ο ίδιος ζήτησε να ενταφιαστεί στο Β' Κοιμητήριο της Κατερίνης, ώστε να είναι κοντά στα αγαπημένα του παιδιά, που τού εμπιστεύτηκε ο Χριστός, μέχρι την ημέρα της κοινής αναστάσεως. Είμαστε σίγουροι ότι ο αοίδιμος Γέροντας μας, έχοντας παρησία στο θρόνο του Θεού, πρεσβεύει για τον διάδοχό του και τον πιστό λαό της κατά Πιερίαν Εκκλησίας, την οποία με φόβο Θεού και ενσυναίσθηση ποίμανε για περίπου 28 έτη.

Είναι γεγονός ότι λείπει από την καθημερινή μας ζωή, όμως, κρατούμε ως

Θεό, την

